Основе веб програмирања

Борисав Живановић (borisavz)

18. децембар 2022.

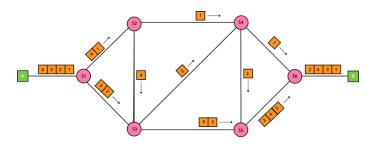
Садржај

- Основни појмови мрежног програмирања
- Клијент-сервер архитектура
- Еволуција веб апликација
- 4 НТТР протокол
- 🧿 Рад са базом података
- Архитектура веб апликације
- Аутентификација и ауторизација

Packet switching I

- Потребно је да поруку пошаљемо примаоцу
- Директна веза са сваким примаоцем није остварива
- Идеја: повезивање пошиљаоца/примаоца у мрежу, дељење комуникационог канала
- Решење: комутација пакета (packet switching)
 - Поруку изделимо на пакете
 - Пакетима додамо заглавље (header) са адресом пошиљаоца и примаоца
 - Систем зна путање до примаоца
 - Поруку шаљемо пакет по пакет
 - Само један пакет заузима комуникациони канал
 - Пакети могу да путују различитим путањама кроз мрежу, да дођу у различитом редоследу до примаоца, или да нестану

Packet switching II

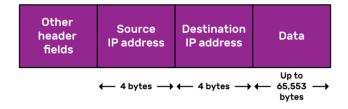


Слика: комутација пакета (packet switching)

Internet Protocol I

- Како би комуницирали у мрежи, потребно је да сваки учесник у комуникацији има додељену **јединствену** адресу
- Поруци придружујемо заглавље (header) које садржи:
 - Адресу пошиљаоца (source address)
 - Адресу примаоца (destination address)
 - Додатна поља (верзија IP протокола, flags, TTL, checksum, ...)
- Захваљујући овом заглављу систем зна коме да проследи поруку
- У одговори су адресе пошиљаоца и примаоца замењене!

Internet Protocol II

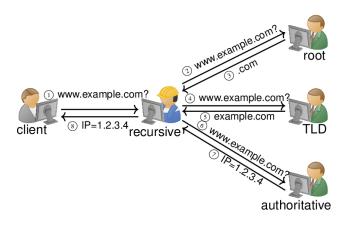


Слика: упрошћена структура IP пакета

DNSI

- Проблем: све више сервера на мрежи
- Није практично памтити сваку адресу у бројчаном облику
- Идеја: систем за придруживање имена, сличан телефонском именику
- Решење: DNS (Domain Name System)
 - ІР адреси додељујемо симболичко име (домен)
 - Домени су хијерархијски (структура стабла)
 - DNS је одговоран за одређени део хијерархије
 - Као одговор враћа IP адресу или адресу одговорног DNS сервера
 - Морамо знати IP адресу DNS сервера!

DNS II



Слика: DNS упит

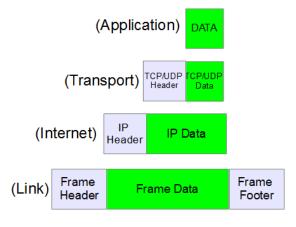
Transmission Control Protocol I

- Решили смо проблем адресирања уређаја на мрежи...
- …али нисмо проблеме редоследа пристиглих пакета и нестајања пакета
- Додатни проблем: шта ако имамо више мрежних апликација на истом рачунару, како да проследимо поруку одговарајућој апликацији?

Transmission Control Protocol II

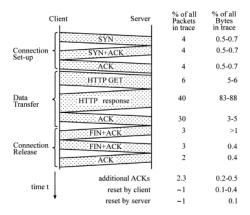
- Решење: TCP (Transmission Control Protocol)
 - Додајемо додатно заглавље на нашу поруку
 - Заглавље садржи source и destination port (слично адреси пошиљаоца и примаоца, али се односи на апликацију), sequence number (редослед поруке)
 - Уколико пакет нестане, шаље се поново
 - Оперативни систем осигурава да само једна апликација користи одређени порт

Transmission Control Protocol III



Слика: енкапсулација пакета

Transmission Control Protocol IV

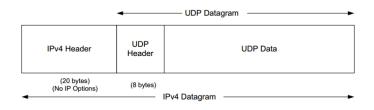


Слика: Ток ТСР комуникације

User Datagram Protocol I

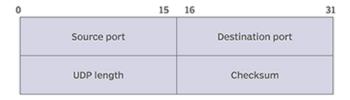
- Успостављање конекције траје одређено време
- За поруке које стају у један пакет, можемо користити једноставнији UDP (User Datagram Protocol)
- Задржавамо адресирање апликација, али губимо гаранцију испоруке
- DNS користи UDP
- Омогућава изградњу протокола који имају гаранције испоруке
 - пример: HTTP3/QUIC

User Datagram Protocol II



Слика: енкапсулација пакета

User Datagram Protocol III



Слика: Садржај заглавља

Однос између чворова

- До сада смо говорили искључиво о чворовима који учествују у комуникацији
- Видели смо да један чвор започиње комуникацију, а други даје одговор
- У раду уочавамо две врсте односа између чворова:
 - peer-to-peer: обе стране су подједнако важне у комуникацији
 - client-server: клијент се обраћа серверу за податке или обављање акције

Клијент-сервер архитектура I

- Модел настао још раних дана рачунарства
- Рачунари су били велики и скупи
- Било је потребно омогућити дељење ресурса између више корисника
- Клијенти су били далеко једноставнији, главна намена је била слање команде и испис резултата
- Данас је овај приступ познат као thin-client

Клијент-сервер архитектура II



Слика: PDP-7 (рачунар)

Клијент-сервер архитектура III



Слика: DEC VT100 (терминал)

Клијент-сервер архитектура IV

- Кроз године, рачунарска моћ је расла
- Ово је довело до појаве PC (Personal Computer)
 - користи се непосредно
 - без конукурентних корисничких сесија
- Потреба за централним сервером и даље није потпуно избачена, али је могућа далеко већа интерактивност
- Данас је овај приступ познат као thick-client
 - пример: Google Docs

Еволуција веб апликација I

- World Wide Web (WWW) је изумео Тим Бернерс-Ли у CERN-у
- Оригинална замисао је била систем за дељење докумената
- Језик докумената: HTML (HyperText Markup Language)
- Протокол за комуникацију: HTTP (HyperText Transfer Protocol)
- Иницијално садржај је био статички (могуће је прегледање искључиво предефинисаних докумената)
- Убрзо су уочени недостаци и настала је потреба за динамичким садржајем

Еволуција веб апликација II

- Идеја: чувати садржај у бази података и на основу њега динамички генерисати HTML документе
- Постоје два решења:
 - server-side render: HTML документ генеришемо користећи шаблон и вредности из базе података
 - client-side render: са сервера учитавамо основни HTML и JavaScript код, након тога размењујемо JSON објекте

Еволуција веб апликација III

```
<!DOCTYPE html>
<html>
<head>
   <title>Page Title</title>
</head>
<body>
   <h2>Heading Content</h2>
   Paragraph Content
</body>
</html>
```

Слика: HTML документ

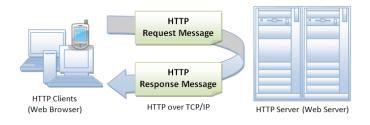
Еволуција веб апликација IV

Слика: JSON објекат

НТТР протокол

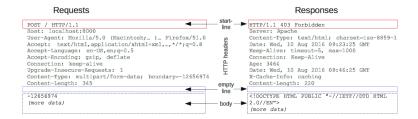
- Текстуални протокол (поруке једноставно могу да читају и људи)
- Користи ТСР (гаранција испоруке је неопходна како би протокол успешно функционисао!)
- Подразумевани порт: 80 (HTTP), 443 (HTTPS)
- Stateless протокол
 - неопходно је придружити додатне информације уз сваки захтев како би пратили корисничку сесију
 - обично преко header-a
- Путања означава ресурс у систему
 - додатни атрибути кроз query params
- Метода означава акцију коју желимо да извршимо над ресурсом
- Статусни код означава да ли је акција успешно изврешна, и ако није, разлог

Request-response |



Слика: Request-response модел

Request-response ||



Слика: Садржај request и response порука

Request-response III

- Формирамо HTTP захтев (string)
- Извршавамо DNS упит како би добили IP адресу сервера
 - могуће је и кеширање DNS одговора на клијентској страни
- Успостављамо ТСР конекцију са сервером (подразумевани или наведени порт)
- Захтев шаљемо издељен у пакете
- Чекамо одговор
 - клијенти обично постављају timeout
- Затварамо ТСР конекцију
 - потенцијално уско грло уколико у кратком временском периоду шаљемо више захтева
 - исправљено у наредним верзијама протокола



Request-response IV



Слика: URL

НТТР методе

- **GET**: добављање ресурса из система
- PUT: измена постојећег ресрса у целости
- POST: додавање новог ресурса у систем
- РАТСН: измена дела постојећег ресурса
- DELETE: брисање ресурса из система

Status codes

- 1хх: информациони одговор
 - 100 Continue, 101 Switching Protocols, 103 Early Hints, ...
- 2xx: успешан одговор
 - 200 OK, 201 Created, 202 Accepted, ...
- 3хх: редирекција
 - 301 Moved Permanently, 302 Found, ...
- 4xx: грешка клијента
 - 400 Bad Request, 401 Unauthorized, 403 Forbidden, 404 Not Found, 405 Method Not Allowed, 415 Unsupported Media Type, 422 Unprocessable Entity, ...
- 5хх: грешка сервера
 - 500 Internal Server Error, 501 Not Implemented, 502 Bad Gateway, 503 Service Unavailable, 505 HTTP Version Not Supported, ...